

Lämnas per e-post till
u.remissvar@regeringskansliet.se
och med kopia till u.s.remissvar@regeringskansliet.se.
Utbildningsdepartementet

Dnr U2025/02279
Datum: 2026-05-15

Remissvar över betänkandet En förbättrad elevhälsa (SOU:2025:113)

Sammanfattning

Remissvarets huvudfokus är utredningens förslag om hälso-och sjukvårdsinsatser av skolkuratorer. Sveriges skolkuratorers förening menar att hälso- och sjukvårdskuratorns specialistkunskap inte bedöms matcha de kompetensbehov som en skolkurator behöver. Förslaget klarar inte heller prövning utifrån att kostnaden blir orimligt hög i förhållande till effekten samt att målet för allmänhetens intresse kan nås genom mer ändamålsenliga krav, exempelvis socionomexamen.

Sveriges skolkuratorers förening är positiva till utbildningskrav med socionomexamen som grund, men att en specialiseringsutbildning behöver utformas av en myndighet med skola som fokusområde, inte vård.

Om skolkuratorer arbetar utifrån Hälso- och sjukvårdslagstiftning och utför insatser vid psykiska vårdbehov uppstår hinder att:

- samverka med exempelvis lärare, specialpedagog, skolpsykolog och rektor
- kunna vara flexibla och tillgängliga för elever och skolpersonal
- tidsmässigt både kunna erbjuda främjande och förebyggande insatser och hantera vårdköerna som riskeras utifrån förslagen

Föreningens ställningstagande är att det skolkurativa arbetet i dag fyller en viktig lucka mellan medicinska och pedagogiska insatser, vilket går förlorat med utredningens förslag.

Allmänna synpunkter

Utbildningskrav för skolkuratorer

Sveriges skolkuratorers förening är positiva till förslag om att reglera utbildningskrav för skolkuratorer. Vi håller med utredningen om att det behövs en reglering för att säkerställa att alla elever får det elevhälsostöd som de har rätt till. Vår slutsats är att vi i dagsläget rekommenderar socionomexamen för att möta de behov som utredningen beskriver, bland annat eftersom det är svårt för arbetsgivare att navigera bland liknande kompetens via andra utbildningar¹.

Vi ser att det kan finnas ett syfte med en påbyggnadsutbildning för kunskap om den pedagogiska verksamheten och specifika utmaningar i skolåldern. Vi anser att Skolverket är den myndighet som har bäst kunskap om skolans rammar och förutsättningar och bör därför ansvara för kompetenshöjning för socionomer i skolan. Föreningen håller inte med utredaren om att en skolkurativ specialiseringsutbildning skulle ligga nära hälso- och sjukvårdskuratorsprogrammet. Se nedan för argument till att föreningen avstyrker förslaget.

Samordnande funktion på skolan

Föreningen ser positivt på att samverkansarbetet definieras i lag. Skolkuratorer har i dag ofta en samverkande roll både internt och externt och vår erfarenhet är att det är ett gynnsamt men tidskrävande arbete. Om förslaget ska bli genomförbart behövs omfattande personalförstärkning. Vi ser inte att en samordnande funktion kan utvecklas endast med befintliga resurser.

Föreskrifter avseende elevhälsans syfte och uppdrag

Det är positivt att ta hjälp av föreskrifter för att ytterligare definiera elevhälsans syfte och uppdrag. Däremot är det viktigt att syfte och uppdrag inte ändrar riktning på grund av föreskrifternas utformning. Vi önskar också att föreskrifterna underlättar avgränsningen i arbetet med elevers sociala hälsa. Även om elevhälsan har ett helhetsperspektiv på hela elevens liv så bör vårt ansvar begränsas till att undanröja hinder för lärande. Övriga behov möts i samverkan med externa instanser.

Sveriges skolkuratorers förening önskar att Skolverket är den myndighet som arbetar fram detaljer gällande skolkuratorns uppdrag. Skolverket har bäst kunskap om de områden som skolkuratoren bör arbeta strukturerat med, likt skolnärvaro, arbete mot kränkande behandling och diskriminering, normmedvetenhet, rättighetsfrågor, trygghet, trivsel och meningsfullhet i skolan, samt sociala anpassningar.

Förslag som Sveriges skolkuratorers förening tillstyrker

---

¹ [Utbildningskrav för Skolkuratorer](#)

Vi tillstyrker följande förslag:

- Att elevhälsan fortsatt är samlad under en huvudman
- Att elevhälsan behåller den specialpedagogiska kompetensen
- Ökad jämlikhet vad gäller bemanning
- Kompetenskrav för samtliga elevhälsoprofessioner
- Tydliga krav på tvärprofessionellt arbete och elevhälsans deltagande i SKA (systematiskt kvalitetsarbete)

Förslag som Sveriges skolkuratorers förening avstyrker

6.2 Skärpta utbildningskrav för vissa av elevhälsans professioner

Sveriges skolkuratorers förening avstyrker förslaget om att skolkuratorer ska vara hälso- och sjukvårdslegitimerade och arbeta under hälso- och sjukvårdslagstiftning. Anledningarna är flera:

Förslaget om hälso- och sjukvårdslagstiftning (HSL) utgör hinder i arbetet

Att skolkuratoren inte arbetar utifrån HSL ger i dag stora friheter och möjligheter till flexibelt och elevnära arbete. Det är i dag låga trösklar till att samtala med elever ute på skolgården eller i matsalen samt stötta vårdnadshavare och lärare kring elever. Eftersom vi lagmässigt tillhör samma verksamhetsgren som den pedagogiska personalen så kan vi lättare dela nödvändig information om elevers livssituation än den medicinska delen av elevhälsan kan, samtidigt som en välfungerande sekretesslagstiftning säkerställer att elevernas integritet värnas. Skolkuratoren dokumenterar de insatser som kan ligga till grund för beslut, vilket innebär att det redan ska vara möjligt att följa skolkuratorns insatser innan exempelvis en eventuell orosanmälan, remiss eller åtgärd om särskilt stöd.

Om skolkuratoren blir bunden till att se elever som patienter i enlighet med HSL skulle det få stora konsekvenser för möjligheten att arbeta nära elever och personal. Samtalen skulle behöva planeras och struktureras utifrån mer strikta lagkrav, vilket vi ser kan avskräcka elever i behov av stöd att uppsöka skolkuratoren. Stora delar av skolkuratorns tjänst skulle gå åt till journalföring - vilket innebär en stängd dörr och mer otillgänglig elevhälsa. Vi ser också en risk att man avvaktar initiativ till samtal till vårdnadshavare eller samtalskontakt eftersom det då kräver att en patientjournal öppnas med strikta journalföringskrav. Den information som sedan framkommer i samtal kräver noggrant samtycke för att kunna föras vidare till pedagogisk personal. Det finns då risk att viktig information stannar hos skolkuratoren, vilket hindrar tvärprofessionell samverkan. Vi ser också att det finns en etisk problematik med att elever som uppsöker sin skolkurator i lagens mening blir patienter. Det ligger inte i linje med det främjande fokus som skolans uppdrag handlar om.

Inom det psykosociala arbetet behövs utrymme för många olika arbetssätt på både individ-, grupp- och organisationsnivå samt främjande, förebyggande och åtgärdande nivå. Detta för att kunna möta behoven hos elever, personal och hela skolverksamheten. Skolkuratoren bör själv få utrymme att bedöma i vilken utsträckning arbetet ska ske på exempelvis individ- eller organisationsnivå för bästa möjliga effekt.

Risk för undanträngningseffekter

Ett ökat vårdfokus riskerar också att skapa undanträngningseffekter. Skolkuratorer arbetar idag med många uppgifter som är avgörande för skolans sociala miljö - alltifrån trygghetsarbete och konflikthantering till närvarofrämjande arbete, värdegrundsarbete och stöd till pedagoger i sociala frågor. Om mer tid ska läggas på behandlingsliknande insatser finns en risk att dessa viktiga delar av arbetet minskar, vilket i förlängningen ökar lärarnas arbetsbelastning.

Skolkuratorns uppdrag bygger på socialt arbete i en skolkontext och skiljer sig från socialt arbete inom sjukvården. Om uppdraget förändras mot en mer vårdorienterad roll riskerar viktiga delar av det nuvarande sociala arbetet i skolan att försvagas. Vi efterfrågar en bredare analys av vilka typer av individärenden skolkuratoren faktiskt lägger tid på idag innan vårdperspektivet tillåts dominera diskursen.

Socialt arbete i skolan skiljer sig från socialt arbete i andra områden

Socionomer/socialarbetare jobbar inom socialtjänst, i ideella organisationer, inom vården och i skola. Basen är densamma överallt, det vill säga helhetsperspektivet runt barnet/ungdomen utifrån sociala teorier om risk- och skyddsfaktorer som påverkar barnet. De praktiska insatserna skiljer sig däremot mycket åt för exempelvis en socionom i psykiatri och i skolan. Skolkuratoren hanterar exempelvis barn och ungdomar på gruppnivå på ett sätt som hälso- och sjukvårdskuratoren inte gör. Vi skolkuratorer har andra lagar att förhålla oss till och våra insatser måste alltid bidra till att eleverna vill vara i skolan och lära sig, eftersom det är skolans huvuduppdrag och det är där vi verkar. Eleverna har inte frivilligt sökt sig till vår arbetsplats och kan inte lämna den, utifrån skolplikten. Vård bygger på frivillighet, vilket kan bli komplicerat när det erbjuds i en verksamhet där barnen inte har valt att vara. Socialarbetaren i skolan arbetar dessutom i hög utsträckning med miljöer och vänskapskonstellationer på ett sätt som inte kan journalföras eller schemaläggas.

Samverkan med socialtjänsten behöver vara tillgänglig

Den nya socialtjänstlagen möjliggör ett tätare samarbete mellan socialtjänstens tidiga insatser och skolans främjande och förebyggande arbete. Tack vare nya reformer finns det utökade möjligheter att förhindra psykisk ohälsa innan den uppstår, tillsammans med socialtjänstens funktioner. En hälso- och sjukvårdslagstiftning skulle utgöra hinder i arbetet vad gäller sekretess, lagkrav på att hantera elever som patienter samt tidsmässiga problem att räkna till. Det uppsving som den nya socialtjänstlagen innebar riskeras alltså att inte kunna tas omhand av oss skolkuratorer med utredningens förslag. Skolkuratorer är ofta socialtjänstens förlängda

arm in i skolan. Därför är det viktigt att skolkuratoren inte tillhör en hälso-och sjukvårdsverksamhet utan ligger närmare socialtjänstens arbete. Arbetet behöver kunna vara flexibelt och verksamhetsnära och inte utgå från individuella möten bakom en stängd dörr.

Socialt arbete i skolan är ett samverkansuppdrag

Bilden av skolkuratoren tenderar i utredningen att framställas som en solofigur som i huvudsak kan lösa sociala frågor i ett samtalsrum. I Sveriges skolkuratorers förenings nationella handbok beskrivs det skolkurativa arbetet som följer:

“Socialt arbete i skolan handlar om att värna helhetsperspektivet i arbetet med elevernas rätt till utveckling och utbildning, ofta som brobyggare mellan olika former av stöd. En stor del av socialt arbete innefattar rättighetsarbetet. Frågor som är relevanta för det sociala arbetet i skolan kan exempelvis vara:

- *Finns det något i elevens hemsituation som hindrar måendet och utvecklingen?*
- *Finns begränsande normer i skolverksamheten som bidrar till ohälsa?*
- *Hur ser de jämnåriga sociala relationerna ut?*
- *Finns det något tryggt nätverk runt eleven?*
- *Finns det något i elevens liv som hindrar en god självbild och motivation till skolarbete?*
- *Pågår kränkande behandling eller trakasserier som påverkar elevens förmåga till hälsa och lärande?*
- *Är omgivningens krav för höga utifrån elevens förutsättningar och förmåga?” /s.17*

Utifrån sådana frågeställningar arbetar skolkuratoren med det kompensatoriska uppdraget att utjämna ojämlika sociala förutsättningar hos eleverna. Insatsen kan handla om alltifrån att hjälpa eleven till ett fritidsintresse till att en efterfrågad utredning kommer till stånd. Notera att en social problembeskrivning i skolan i stor utsträckning bygger på kartläggning av omständigheter som skolkuratoren inte ensam kan lösa. Vi kopplar in vårdnadshavare, lärare, socialtjänst, klasskamrater, mormödrar, fritidsorganisationer, och mycket annat för lösningar och stöd till eleven. Arbetssättet är utvecklat över tid och är möjligt just därför att socialt arbete i skolan erbjuder en annan tillgänglighet till eleverna än vad socialsekreterare och hälso-och sjukvårdskuratorer har.

Förslaget klarar inte prövningen enligt inremarknadstestet

Målet av allmänt intresse kan nås utan reglering av hälso- och sjukvårdskurator i elevhälsan, om socionomkrav regleras. Det allmänna intresset handlar om att säkerställa att skolkuratoren besitter nödvändig kompetens för uppdraget. Föreningen ser att de kompetenskrav som utredningen nämner, exempelvis att kunna stärka samspelet mellan individer och grupper, erbjuda kunskap om socialtjänstlagen och samhällets stödfunktioner samt ge stödsamtal, uppfylls av socionomexamen.

Åtgärden är inte lämplig. Det skulle innebära stora kostnader och hög belastning för både universiteten och huvudmannen att utbilda skolkuratorer. I dagsläget beräknas 70% av Sveriges skolkuratorer vara socionomer, varav endast ett fåtal har en hälso- och sjukvårdslegitimation. Kompetensförsörjningen utmanas redan vid ett socionomkrav.

Huvudmännen riskerar att inte kunna följa lagkravet i realiteten. Effekterna står inte i proportion till insatserna.

Målet av allmänt intresse kan nås genom mindre restriktiva åtgärder. Utredningen innehåller få argument för att just hälso- och sjukvårdskuratorer behövs i skolans elevhälsoteam. Det finns däremot gott om argument för socionomexamen, utifrån krav på likvärdighet, riktad psykosocial kompetens och rättighetsaspekter. Det argument som berör möjligheten att dokumentera enligt patientsäkerhetsreglering anser vi inte är giltiga eftersom det finns flera problem med ett sådant förslag, se ovan.

Vikten av regelbunden kompetensutveckling oavsett utbildningskrav

Sveriges skolkuratorers förening vill slutligen tydliggöra att det finns ett stort behov av regelbunden kompetensutveckling oavsett reglering av utbildningskrav. Skolan berörs av flera samhällsutmaningar och är en föränderlig och komplex verksamhet att verka i. I den kontakt som föreningen har med sina medlemmar ser vi att få regelbunden adekvat kompetensutveckling i dagsläget.

6.3.3 Tidsfrister i elevhälsan

Det är positivt med utredningens önskan om att definiera tillgänglighet. Förslaget om elevhälsogaranti fokuserar på tidsfristen för en elev att få ett första samtal. Det anser vi är fel väg att gå. Ett sådant system kan leda till ett mer akut och köbaserat arbetssätt där fokus ligger på att snabbt erbjuda ett första möte snarare än att i verksamheten göra en professionell bedömning av vilken insats som är mest lämplig. Det finns även en risk att systemet gynnar elever med förmåga att söka upp elevhälsan eller har mer resursstarka vårdnadshavare, som har större möjlighet att driva sina ärenden. Ojämligheten i vem som får tillgång till sin elevhälsa riskerar därmed att öka.

Kösystemet riskerar att bli ohållbart eftersom elevhälsans professioner inte ersätts med vikarie vid exempelvis vård av barn. Vi ställer oss också frågande till vem som ska bedöma kön och vilken profession som man ska få ett första möte med inom sju dagar.

Sveriges skolkuratorers förening menar att förslaget om tidsfrist underminerar professionernas egna bedömningsmetoder som är baserat på information från individ-, grupp- och skolnivå samt samhandlingar med externa samverkanspartners. Det är inte mötestider som är avgörande för upplevelsen av tillgänglighet.

Förslaget är även otydligt utifrån hur man ska kunna visa att en bedömning redan är gjord. Det är inte ovanligt att elever återkommer till elevhälsan med samma problematik men upplever det som nytt - exempelvis konflikter i klassen. Bedömning kan ha gjorts att insats behöver ske på klassnivå genom läraren med stöd av skolkurator, men eleven fortsätter söka elevhälsan trots att läraren är bäst lämpad för eleven att prata med. Det kan också uppstå svårigheter om exempelvis en skolkurator medvetet gör bedömningen att en elev bör vänta

mer än en vecka, exempelvis om eleven har en inbokad tid hos en extern vårdkontakt och det vore gynnsamt om de hann träffas först. Barn ska inte behöva berätta om sitt innersta för fler vuxna än vad som är nödvändigt - då riskerar vi en samtalsutmattning innan rätt vård har hunnit påbörjas.

Föreningen ser att det skulle vara mer gynnsamt för det praktiska arbetet med en annan typ av reglering av elevhälsans tillgänglighet. Nyckeltal (rekommenderad omfattning elever per tjänst) i kombination med föreslagen bemanningsplan skulle exempelvis ge bättre förutsättningar att säkerställa utrymmet att möta alla elever som önskar stöd av elevhälsan. Det behövs också krav på att skolkuratorn ska ha tillgång till ett samtalsrum att möta eleverna i. I dagsläget har inte alla skolkuratorer rum på skolan och kan behöva låna arbetsrum med bristande sekretessdörrar/väggar.

6.7 Förstärkta möjligheter för insatser för lättare fysiska och psykiska vårdbehov

Risk att "insatser" tolkas som behandling av psykiska vårdbehov

Utredningen föreslår hälso- och sjukvårdsinsatser för lättare psykiska vårdbehov men att elevhälsan inte ska sätta diagnos på elever. Sveriges skolkuratorers förening ser en stor risk med att använda begreppet "vårdbehov" för att hänvisa till att elevhälsan ska möta behovet av psykiska besvär. Skolkuratorn arbetar redan med stödinsatser för elever med psykisk ohälsa, så incitament saknas för att lagstifta om det. Snarare riskerar utredningens förslag att skapa mer otydlighet och sämre rättssäkerhet. Det finns risk att behandling av psykiatriska problem börjar utföras på ett okontrollerat sätt i skolmiljö. Att erbjuda stödsamtal och psykoedukation gör vi redan och kan utföras även utan utredningens förslag.

Som skolkuratorer gör vi däremot bedömningar av elevers psykiska hälsa hela tiden. De elever som vi bedömer behöver hjälp/stöd utanför skolan, remitterar vi till vården. De ställer i sin tur korrekt diagnos för eventuell vidare vård. Elever erbjuds stödsamtal i skolan för vardagliga händelser som inte kräver vård med som är avgörande för att eleven ska må bra och nå målen i skolan. Samtalen behöver inte alltid handla om skolan men ska resultera i att lärandet underlättas. En stor del av skolkuratorns bedömning handlar om vad som behöver förändras i skolan för att förbättra den psykiska ohälsan. Sveriges skolkuratorers förening ser stora vinster i att behålla denna uppdelning av uppdrag mellan skolkurator och vården.

Risk att göra vårdproblem av ett skolproblem

Vi ser en risk i att göra ett vårdproblem av ett skolproblem och börja symptombehandla istället för att fokusera på att åtgärda orsaker i den sociala miljön. Vi ser nämligen en skola som skapar ohälsa. Den mest akuta åtgärden mot psykisk ohälsa för skolkuratorer bör alltså vara att delta i organisatoriskt åtgärdande samt främjande och förebyggande arbete tillsammans med övriga inom elevhälsan och skolans pedagoger. Föreningen ser med oro på

att fokus skiftas från att undanröja hinder för lärande till att fokusera mer på vård, utifrån undanträngningseffekten. Insatser som ingen annan profession i skolan kommer att ta över riskerar att gå förlorade med förändrat uppdrag för skolkuratoren. Däremot är vi positiva till en generell satsning på ökad tillgång till skolkurator, som en insats mot psykisk ohälsa.

Otillgängligheten ökar om elever ska bli "patienter" under Hälso- och sjukvårdslagstiftning

Utredningen syftar till att skapa en mer tillgänglig elevhälsa, men vi ser med oro att den önskade förändringen för skolkuratorer leder till stängda dörrar och kösystem. Det föreslagna arbetssättet gynnar inte de elever som behöver skolkuratorernas insatser mest. Det är vanligt att skolkuratoren i dag arbetar med elever som inte är intresserade av vuxenstöd, som har låg tillit till vuxenvärlden och som väljer bort att närvara vid inbokade tider. Om vi får ett vårduppdrag riskerar vi att lämna lärarna och rektorerna ensamma att fånga upp de svåraste elevsituationerna i vardagen. Det krävs en närvarande skolkurator i verksamheten för att arbeta fram en skola för alla tvärprofessionellt.

Hanteringen av psykisk ohälsa sker sällan i ett samtalsrum, eftersom många barn och ungdomar inte är mottagliga för eller i behov av den typen av stöd för att kunna må bättre. En stor del av de barn och unga som skolan möter saknar förmågor som krävs för att få ut något av skolkurativa stödsamtal. Exempelvis behövs kognitiva förmågor såsom abstrakt tänkande, språkliga färdigheter, mentaliseringsförmåga och analysförmåga. Bildstöd och samtals tekniker används för att nå olika typer av elever, men de stora förändringarna sker sällan i samtalsrum om eleven inte redan besitter goda förmågor att tänka kring sin situation. Det behöver finnas tid för de insatser som gynnar även de kognitivt svaga eleverna, samt de som inte är intresserade av att besöka skolkuratorns rum.

Vi ser att den viktigaste insatsen är närvaro av trygga vuxna. Barn och unga har behov av att vuxna som de redan känner har tid att prata. Vi önskar därför en satsning på fler vuxna i skolan generellt, som skolkuratoren kan stötta och vägleda i sociala frågor när elever väljer att anförtro sig till dem de träffar på daglig basis.

Behandling av psykisk ohälsa är olämpligt i skolmiljö

Risken med en lagförändring är att skolkuratorer fastnar i behandlingsarbete som inte är gynnsamma att bedriva i skolmiljö. Vuxna förväntas inte öppna sitt innersta och berätta detaljer om djup sorg vägg i vägg med personalrummet. Efter ett sådant samtal är det svårt att återfå fokus på sina arbetsuppgifter och orka hålla ihop sig hela arbetsdagen. Vi ska inte ställa högre krav på eleverna än vi skulle göra på vuxna.

Det finns heller ingen given korrelation mellan samtalsbehandling och ökad måluppfyllelse. Behandling kan snarare dränera det lilla fokus som en elev orkar uppbåda under en skoldag. Exempelvis TMO (traumamedveten omsorg) handlar snarare om att erbjuda elever med psykisk ohälsa en så "trygg och tråkig" miljö som möjligt. I ett sådant

arbete ligger fokus på att skapa trygghet, relationer och copingstrategier för att underlätta läkning och återhämtning. Det är skolans huvudsakliga uppdrag för elever med psykisk ohälsa, menar vi i föreningen. Om stödsamtal och en trygg miljö inte är tillräckligt för att hantera psykisk ohälsa så bör vården kopplas in snabbt. Här anser vi att gränsdragningen behöver vara tydlig, eftersom skolkuratoren redan arbetar med psykisk ohälsa, men på ett annat sätt. Värdegrundsarbete, konflikthantering och närvaroarbete är exempel på skolkurativa arbetsområden som främjar psykisk hälsa och underlättar närvaro i skolan för elever med psykisk ohälsa.

Avslutande resonemang

Elevhälsans professioner är viktiga, men deras insatser måste alltid stödja – inte konkurrera med – det arbete som sker i klassrummet. En hållbar elevhälsa bygger därför på att rätt kompetenser finns på plats, men också på att lärare ges utrymme och förutsättningar att bedriva den undervisning som ytterst är avgörande för elevernas framtid. Det är av stor vikt att inte lägga fram förslag som drar elever bort från klassrummet. Missad undervisningstid är i sig en riskfaktor som vi ska minimera.

Statistiken om den psykiska ohälsan hos barn och unga gör det lätt att förstå varför utredningens förslag läggs fram. Men i verksamheten är inte det största problemet hur vi ska ta hand om elever med psykisk ohälsa utan hur vi ska få mer tid att motverka att skolan som verksamhet i sig bidrar till ohälsa. Vi vill få utrymme att göra psykisk hälsa, i det forum där vi verkar, inte bara motverka psykisk ohälsa.

Om skolkuratorers arbete blir mer vårdinriktat riskerar vi att undantränga det goda arbete som dagens skolkuratorer idag gör på grupp- och organisationsnivå som i längden kan påverka samhällsklimatet. Tillsammans med pedagogerna och övrig elevhälsa bör uppdraget fortsatt vara att utveckla aktiva, kreativa, kompetenta och ansvarsställande individer och medborgare. Det i sig är ett främjande arbete för psykisk hälsa.

Dagens skolklimat är framtidens samhällsklimat. Utredningens ursprungstanke, att fånga upp alla elever som behöver stöd, är bra. Men de förslag som föreningen avstyrker är individfokuserade och lägger alltför stort ansvar på unga individers förmåga att söka och ta emot hjälp. Vi önskar ett samhälle där stödet finns i vardagen och ser olika ut, innan misslyckanden och ohälsa växer. Där medborgare hjälps åt att se och ta hand om varandra utan att behöva vara experter eller utöva vård. Nyckeln är i grunden fler vuxna i skolan, där elevhälsans expertis har en stödjande funktion snarare än en egen verksamhet inom verksamheten.

Sveriges skolkuratorers förening

Ordförande Caroline Bergh

Styrelseledamöter Sofia Hindhammar, Evelina Plantin, Karin Nystås, Jennie Bobäck, Marie Jönsson, Lisa Leander, Maria Sandberg

---